

на дързост грабва една алебарда и се хвърля в грозната сеч. Десет рицари го обкръжават с копия и щитовете.

- Жив! Жив го искам... - шепне Калоян на алагатор Георги и сочи пурпурната наметка, която се вее около сребърната броня на императора.

Със смели, отчаяни удари алагаторът се промъква през копията, които защитават Бодуена. Но една алебарда внезапно го храсва по тила и той пада под копитата на конете.

Тогава Калоян изважда меча си и се впуска в страшната бран,

Със широки движения той вдига меча си с две ръци в ляво, в дъсно и се мъжи да достигне мястото, където се намира императорът. Там иска да го срещне той - очи в очи сред грохота на битката, сред ужаса на толкова смърт и кръв. Там иска да срещне гордия латинец, за да покаже, че Калоян му е равен по юначество и по сила.

Двама копиеносци върват от двете му страни и го пазят с медните си кръгли щитовете.

- Наведи се, чичо! - извика до него един глас.

Калоян снижава глава и една стрела избръмчава над него. За миг той се извъръца и вижда очуден до себе си княз Иоан. Копиеносецът му от ляво е сънът на Асена...

А куманите като малки черни дяволи се провират сред тежката стомана на рицарите, със светкавични движения пронизват коне и хора, с дългите си ^{ле} зедини копия, посипват ги с дъжд от стрели, с змийска ловкост отбягват ударите на копия и секири.

Със съзнана сила латините се мъчат да разкъсат страшния обръч, който ги стегя все по-тясно и по-тясно. Тежките им коне загъват в мочурищата на ^{ле} реката, всеки миг каточели изникват из под земята все повече и повече нови вражески войски, които с дива смелост се нахвърлят върху тях.